

verlossing van in Barbarije gevangen zittende schepelingen⁸⁷). Blijkens arbitraire uitspraak van 19 juni 1690 in het compromis tussen Jacobus Peltzer uit Amsterdam en Pieter Brouwer te Rotterdam, mocht de eerstgenoemde aan de laatste onder meer in mindering brengen een bedrag van f 15.885 voor wissels aan order van Gallaccini betaald tussen februari 1685 en half januari 1686, een alleszins opmerkelijke som voor één handelsrelatie⁸⁸).

Zijn bestaande losse relatie met Cornelis Hartigsveld, secretaris van de Admiraliteit, werd op 6 november 1685 omgezet in een overeenkomst, waarbij deze hem machtigde voor zijn rekening assurantiepolissen te sluiten op personen en goederen, de premies in ontvangst te nemen en in voorkomende gevallen te procederen⁸⁹). Het jaar daarop nam hij met anderen deel in de handel in buskruit, hem geleverd door de kruitmolen van Jan Hersele, maar ook in kostbare kledingstoffen, bestemd voor Spaanse afnemers⁹⁰).

Om inbeslagneming te voorkomen, liet hij een verkoop registreren van het hekbootschip 'De Mercurius', groot 160 last en voorzien van 22 kanonnen, voor f 10.000 aan een Engelse schipper, die prompt daarna verklaarde geen eigendom te preten-deren, noch de koopsom betaald te hebben⁹¹). Van dit schip had hij de directie en waren Willem Pedy, Jan van 't Wedde en Jonas Weijmans zijn medereders. 'De Mercurius', die geladen was met granen en bonen, kreeg oponthoud te Cadiz, Alicante en Genua en kwam te laat in Livorno aan. De reders stelden hem toen daarvoor aansprakelijk, maar hij wees dit af, omdat het oponthoud veroorzaakt was door het wachten op convooi. Tenslotte werd de zaak in handen van Jan Huygen te Livorno gelegd⁹²).

Trouwens, dat jaar 1687 was niet gunstig voor hem. Op weg naar Venetië werd het schip 'St. Ignatius', dat o.a. 2075 stukken Japans hout aan boordhad voor Giovanni Dellino, bij Duinkerken overmeesterd en geconfisqueerd⁹³). In juni zond hij de Amsterdammer Cornelis Poort over land naar Venetië, om daar als stuurman in zijn dienst te treden op het schip 'Le Grand Louys', dat uit de Levant daarheen onderweg was, maar zonder schipper, daar Maarten Bont overleden was. Hij beloofde hem een hoog salaris gezien de moeilijkheden aan de Franse zeedienst verbonden en op afspraak van bijstandverlening aan de schipper. Mocht het schip intussen verongelukt zijn, dan moest hij zo spoedig mogelijk terugkeren; alle kosten nam Gallaccini voor zijn rekening⁹⁴). Ook de ramp van het schip 'De Herderin', dat